

17. 3. 2024

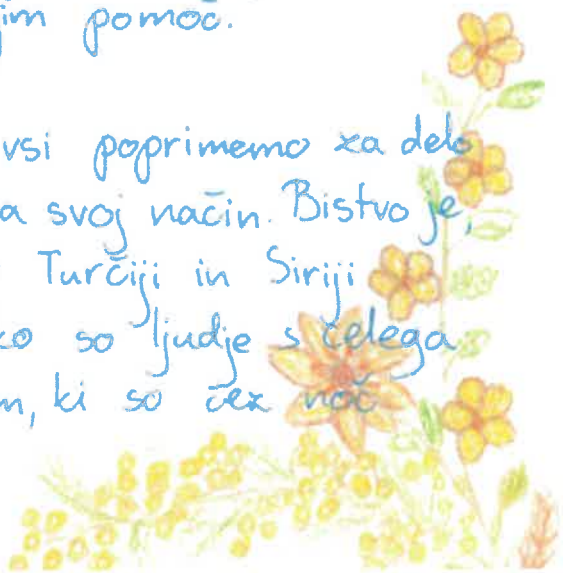
Pozdravljeni!

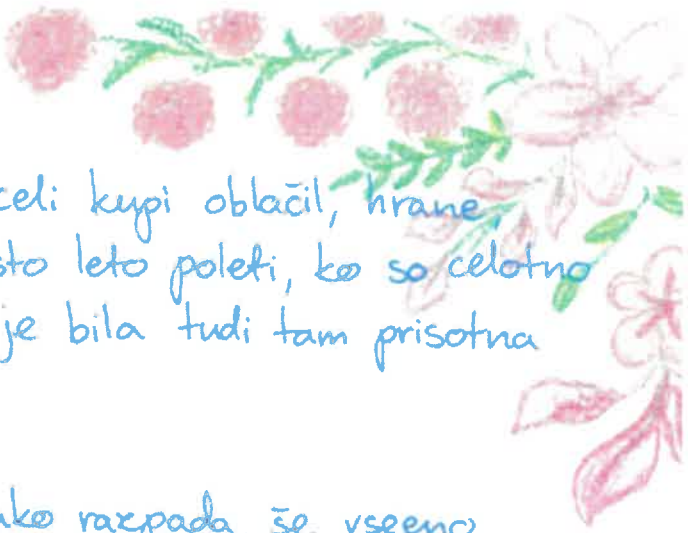
Če ste našli tole pismo, potem se je naš načrt izpeljal. Smo letnik 2010 in trenutno obiskujemo osmi razred osnovne šole. Predvidevamo, da ste tudi vi stari približno toliko kot mi. Kar držite v rokah, je pismo za vas, prihodnjim generacijam.

Radi bi vam pokazali svet, ki ste ga prejeli od nas. In to svet, ki ni le krut in uničen, temveč lep svet. Svet poln barv.

Radi bi vam predstavili solidarnost in sočutnost med ljudmi. Pišemo vam v letu 2024 in rusko-ukrajinska vojna traja že dve leti. Ne vemo, ali ta vojna še traja ali ne, in kako se bo vse izšlo ter upamo na najboljše. Mi vam ne mislimo predstaviti, kako smo ljudje lahko nasilni in brezčutni ter grozote vojn, temveč kako je ta vojna vzbudila solidarnost med ljudmi. Vsi pomagamo pribeznikom iz vojne, beguncem, ki so prišli v naše države in jih sprejmemo pod svoje strehe. Darujemo jim naše stvari, četudi je to še najmanjša plišasta igračka, ki je ne potrebujemo več. Predvsem ponudimo jim pomoč.

Enako je pri naravnih nesrečah, kjer vsi poprimemo za delo in pomagamo drugim. Trudimo se vsak na svoj način. Bistvo je, da nam je mar. Pozimi 2023 se je v Turčiji in Siriji zgodil grozovit potres. Videlo se je, kako so ljudje s celega sveta stopili skupaj in pomagali žrtvam, ki so čez noč izgubili vse.

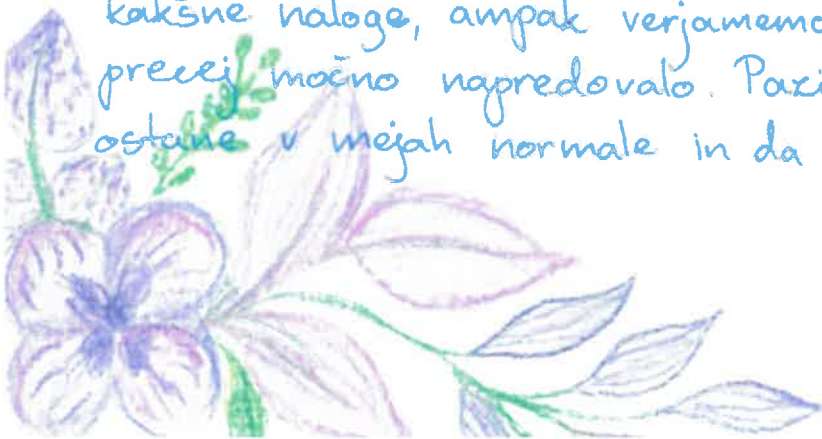

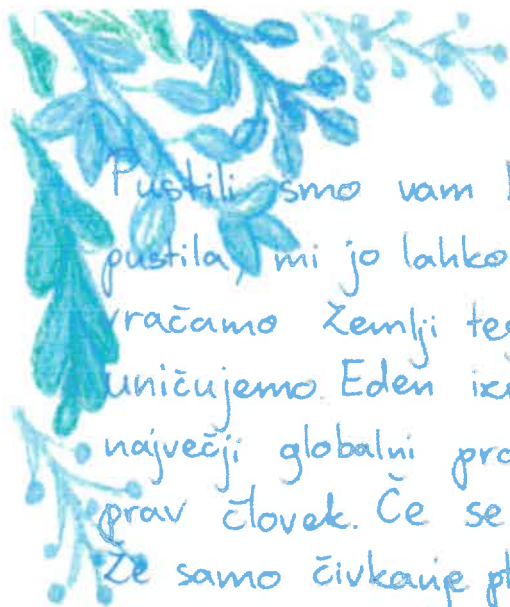

Bilo je na tisoče prostovoljcev, celi kupi oblačil, hrane, materiala in denarne pomoči. Isto leto poleti, ko so celotno Evropo prizadele obilne poplave, je bila tudi tam prisotna visoka mera dobrodelnosti.

Če že mislimo, da človeštvo tako razpada, še vseeno vedno znova vidimo, kako ljudje znano stopiti skupaj in pomagati drug drugemu. Če berete to pismo in v svojem svetu opazate, da solidarnosti primankuje, začnite to preprečevati. To smo vam pustili in to morate tudi vi nadaljevati. Že v samem razredu si lahko pomagate - pred testom, tudi med testom, pri domačih nalogah, pri učenju... Solidarnost, sočutje, nesebičnost - to je nekaj najlepšega v človeški rasi. Poskusite uresničevati lepe geste, namreč to je ravno nasprotje od nasilja, krutosti in posledično tudi vojne. Spodbujati moramo miroljubno družbo, družbo v kateri ni strahu, saj trajnostni razvoj ni mogoč brez miru, mir pa ni mogoč brez trajnostnega razvoja.

Čisto druga plat pa je tehnologija. Ta nam je omogočila robote, ki lahko namesto nas opravljajo določena dela ter olajšajo raznorazne proizvodnje. Potem je tu umetna inteligenca, ki nam rešimo v šoli pomaga reševati kakšne naloge, ampak verjamemo, da je pri vas to že precej močno napredovalo. Pazite, da vsa tehnologija ostane v mejah normale in da ne gre predaleč.

Pustili smo vam krasno naravo oz. Zemlja nam jo je pustila, mi jo lahko le ohranjamo. Problem je, da mi ne vračamo Zemlji tega, kar nam je dala, temveč bolj to uničujemo. Eden izmed krivcev je onesnaževanje, ki je največji globalni problem. Vso krivdo pa na bremenu nosi prav človek. Če se ozrete naokoli po naravi, je toliko lepega. Že samo čivkanje ptičkov v začetku pomladi, ko te zjutraj zbudijo, ali pa ko srnca steče na drugo stran jase, družinica račk prečka potoček... Ko posije sonce, ko je oblačno, ko dežuje... Ko še najmanjša marjetica vzkljuje sredi travnika. Vsak kotiček narave skriva svojo pravljico, ki je nadvse čudovita. Če še niste kdaj, samo pojdite v gozd, zatisnite oči in prisluhnite šumenju narave. Ohranimo jo še, dokler jo lahko, saj jo je z dnem v dan vedno manj.

Naokrog hodite z odprtimi očmi in uživajte v vsakem trenutku. Bodite optimistični in glejte dobro na svet, pa četudi ta še tako razpada, nanj glejte z dobrega vidika in ohranjajte lepoto na njem, ker je to tisto, kar šteje. Prebujajte dobre plati v ljudeh, pokažite si spoštovanje, sočutnost, izkažite da vam je mar drug za drugega. Svet ni črno-bel. Zapomnite si, da boste že z najmanjšim nasmeškom polepsali ta naš krasen in neprecenljiv svet.

Iz srca in s prijetnimi pozdravi.

Neja Jančič
učenka 8. A razreda

